

нормативно-правових актів в цій сфері, внести зміни до Кримінального кодексу України про посилення кримінальної відповідальності щодо осіб, які здійснюють незаконну лікувальну діяльність.

Заходи спеціально-кримінологічного рівня можуть передбачати зміцнення почуття відповідальності, правосвідомості та моральних цінностей у громадян розвиток серед них ідей прийнятного способу досягнення своїх потреб, проведення серій лекцій, семінарів та конференцій для громадськості та намагання переконати їх у тому, що незаконна лікувальна діяльність може викликати серйозні наслідки; кримінологічна обізнаність населення для розуміння можливості тісної співпраці з правоохоронними органами і попередження цієї злочинності.

Отже, ми дійшли висновку, що незаконною є лікувальна діяльність, яка здійснюється особою, що не має спеціальної медичної освіти і спеціального медичного дозволу, та призводить до серйозних наслідків для життя та здоров'я пацієнта.

У зв'язку з тим, що в статті 138 КК України не визначається, що розуміється під «тяжкими наслідками», запропоновано відокремити смерть пацієнта від інших тяжких наслідків для того, аби забезпечити принцип справедливості, адже кожне кримінальне покарання повинне відповідати ступеню суспільної небезпеки кримінального правопорушення, і внести зміни до ст. 138, доповнивши частиною другою «те саме діяння що потягло за собою смерть потерпілого».

Література

1. Єдиний звіт про кримінальні правопорушення по державі. *Офіс Генерального прокурора*: веб-сайт. URL: https://www.gp.gov.ua/ua/stat_n_st?dir_id=114140&libid=100820&c=edit&_c=fo

2. Мозговая Т.А. Нельзя сидеть у телевизора, есть гамбургеры и ждать: вот придет Кашпировский и за пять минут вернет мне радость жизни. *Факты*. 2003. 13 сент. С. 7.

УДК 341.645.5/341.4 (043.2)

Ткаченко Є.М., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Лисько Т.Д., к.ю.н.

ПЕРСПЕКТИВИ ПРИЄДНАННЯ УКРАЇНИ ДО МІЖНАРОДНОГО КРИМІНАЛЬНОГО СУДУ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

У боротьбі з безкарністю за страшні злочини важливу важливе значення мала активна діяльність міжнародного співтовариства зі

створення спеціальних судів для розслідування цих злочинів – трибуналів. Але потім з'ясувалось, що створення окремих тимчасових судів для вирішення справ лише в одній сфері є нераціональним. Саме тому розпочалася діяльність щодо створення єдиного постійно діючого міжнародного суду для розслідування найбільш страшних злочинів. Як результат, у 1998 році у Рим 120 держав підписали Римський статут (далі – РС). Таким чином був заснований Міжнародний кримінальний суд (далі – МКС).

МКС – це ефективний механізм для встановлення та покарання винних осіб; перший постійний міжнародний суд із кримінальних справ, створений на основі міжнародного договору з метою подолання безкарності осіб, відповідальних за найтяжчі міжнародні злочини, що регулюється Римським статутом. До компетенції МКС відносяться злочини геноциду, воєнні злочини, злочини проти людяності, злочини агресії (розслідуються МКС з 17 липня 2018 року) [1].

У 2000 році Україна підписала Римський статут, але й до тепер він не є ратифікованим у країні. Протягом тривалого часу Римський статут не привертав особливої уваги з боку України, адже такі злочини як геноцид, злочини проти людяності, воєнні злочини (які розглядає МКС) ніяким чином не стосувалися мирного життя українців. Тому переважна більшість підтримувала висновок Конституційного Суду України від 11 липня 2001 року, в якому зазначалося, що Римський статут може бути ратифікований лише після внесення змін до Конституції України [2].

Проте у 2014 році, під час Революції Гідності, Україна зіткнулась з великою кількістю вчинених злочинів та унеможливило контроль дії певного кола осіб. Тому у лютому цього ж року Україна вирішила скористатися пунктом 3 статті 12 Римського статуту про визнання юрисдикції Міжнародного кримінального суду державою, яка не ратифікувала Римський статут [3]. Від імені Верховної Ради Україна подала дві заяви щодо визнання юрисдикції МКС: перша заява стосувалася можливого вчинення злочинів проти людяності під час Майдану з 21 листопада 2013 року по 22 лютого 2014 року; друга – можливого вчинення злочинів проти людяності та воєнних злочинів на всій території України (включно з Кримом і Донбасом) з 20 лютого 2014 року по теперішній час (без фінальної дати).

У зв'язку з поданням двох заяв щодо визнання юрисдикції МКС, до Конституції України були внесені певні зміни, а саме до статті 124, де зазначено, що Україна може визнати юрисдикцію Міжнародного кримінального суду на умовах, визначених Римським статутом Міжнародного кримінального суду [4].

Україна має зобов'язання співпрацювати з МКС, виконувати будь-які рішення і накази МКС, зокрема його Офісу Прокурора. На сьогоднішній

день будь-яка фізична та/чи юридична особа, будь-яка організація може передати Офісу Прокурора Міжнародного кримінального суду будь-які матеріали щодо вчинення тих чи інших злочинів тими чи іншими особами (включно з громадянами інших держав, зокрема громадянами Російської Федерації) на території України.

Хоча МКС вже й має юрисдикцію розглядати ситуацію в Україні внаслідок подання Україною двох заяв до МКС, але ратифікації РС не відбулось. Задля цього слід внести зміни також й до Кримінального кодексу України, а також зміцнити спроможність судової та правоохоронної систем. Ратифікація РС дасть Україні певні права, а саме: право бути членом Асамблеї держав-учасниць Міжнародного кримінального суду; право виносити питання на порядок денний Асамблеї та брати активну участь в її роботі; право брати участь у виборах Прокурора МКС тощо.

Отже, підсумовуючи вищенаведене, слід зазначити, що логічним кроком України є ратифікація Римського статуту, адже це зробить державу повноцінним учасником процесу у всіх структурах МКС, а також допоможе ввести у дію ефективний механізм притягнення до індивідуальної кримінальної відповідальності за вчинення міжнародних злочинів як на внутрішньому державному рівні, так і на міжнародному.

Література

1. Міжнародний кримінальний суд. URL: https://www.amnesty.org.ua/wpcontent/uploads/2019/07/Mizhnarodnyj-kryminalnyj-sud_broshura-1.pdf
2. Висновок Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Президента України про надання висноку щодо відповідності Конституції України Римського Статуту Міжнародного кримінального суду. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v003v710-01>
3. Римський статут Міжнародного кримінального суду. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_588
4. Конституція України. URL: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/ 254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96%D0%B2%D1%80)
5. Почему Украина должна ратифицировать Римский статут международного криминального суда. URL: <https://www.pravda.com.ua/rus/columns/2019/08/20/7224001/>